

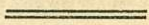
költségek közvetlen jegyintézeti hitel útján megszerezhetők legyenek.

Nem hisszük, hogy ma, amikor faanyagszükségletünk több mint felét idegen, megszállott területekről kell beszerezni, maga a kormányzat ne törekednék arra, hogy legalább a szükségleteinknek számottévó része a belföldi termelés útján nyerjen kielégítést.

Különös fontosságot kell a kérdésnek tulajdonitanunk ma a télen át munka nélkül álló mezőgazdasági munkásság ellátása szempontjából is, mert hiszen az erdőgazdasági termelés igen sokezer családnak van hivatva télen át kenyeret adni.

De az ipari munkásság munkával való ellátása szempontjából is lényeges, hogy a fafeldolgozóvállalatok ne nélkülözzék az üzemük folytatásához szükséges nyersanyagot.

Bizton reméljük, hogy a kormányzat nem fog ezek elől a súlyos indokok elől elzárkózni, s lapunk legközelebbi számában már kedvező eredményről értesíthetjük olvasóinkat.

Az államerdészeti alkalmazottak sérelmei.

Az államerdészeti tisztviselőket és altiszteket az utóbbi évek alatt a kinevezéseknél állandóan igen súlyos sérelmek érik. Szóvá kell tennünk ezeket a sérelmeket, mert következményeiben semmiesetre sem lehet kedvező az erdőgazdaság békés és eredményes fejlődésére az, ha a tisztviselői karnak s általában az alkalmazottaknak a lelkében elégedetlenség és elkeseredés ver gyökeret, ha energiájának legnagyobb részét örökösen jogos érdekeinek kiküzdésére és a megélhetés nehézségeinek leküzdésére kell fordítania, ahelyett, hogy erejét teljes egészében az erdőgazdaság fejlesztésének szolgálatába állíthatná. Ebből a nézőpontból az állami erdészeti alkalmazottak anyagi helyzete a legszorosabb összefüggésbe kerül erdőgazdaságunk fejlődésével. Azok a sérelmek,

amiket az államerdészeti alkalmazottaknak évek óta el kell szenvedniök, — egyenesen létében támadják meg a magyar erdőgazdaságot s ha azokra idejében orvoslás nem jön — a végzetes visszaesés az erdőgazdaságban elkerülhetetlen lesz.

*

Már békeidőben is lényeges különbség állott fenn az államerdészeti tisztviselők és a földmivelésügyi minisztérium fogalmazói tisztviselőinek előmenetele között, még pedig az előbbiekre hátrányára, mert a fizetési osztályokra megállapított állásarányszámok az erdőmérnöki státusra nézve kedvezőtlenebbek voltak, mint a fogalmazók státusánál. Az okot az aránykulcs kedvezőtlenebb megállapítására abban jelölték meg, hogy a fogalmazókat az erdőmérnökök által élvezett fa- és földjárandóságért kell kárpótolni, még pedig a gyorsabb előmenettel biztosítása által. Ez az indok már akkor is tarthatatlan volt, mert hisz a fa- és földjárandóság nem teher nélküli illetmény, hanem olyan járandóság, amely mintegy kárpótlásul akar szolgálni az erdőmérnököknek azokra a kiadásaikra, amelyek a külső szolgálatban elkerülhetetlenül erősebben jelentkező ruházatrongálás által, a gyermekeknek idegen városban házonkívül való neveltetése által stb. felmerülnek.

Évtizedeken át kellett az erdőmérnöki karnak ezt a helyt nem álló indokkal megokolt hátrányos megkülönböztetést elszenvednie. Csak 1918-ban sikerült ennek a megkülönböztetésnek bizonyos mérvű enyhítését kieszközölni, amikor is a minisztériumban szolgálatot tevő erdőmérnökök részére is megadatott a fogalmazói kar által birt állásaránykulcs.

Am ezt a javulást sem lehetett sokáig élvezni, mert az összeomlás után bekövetkezett idők újabb megpróbáltatások elé állították az erdőmérnöki kart. Az összeomlásig ugyanis a státusokban beállott üresedéseket külön engedély nélkül is be lehetett tölteni s így természetesen az üresedések arányában előmenetelek is történtek. Az 1920 : XI. t.-c. azonban az ország nehéz pénzügyi helyzetére való tekintettel általános tilalmat állított a megüresedett állások betöltése elé. De mert

a tilalom tartós és merev fentartása a tisztviselők körében általános elégedetlenséget válthatott volna ki, — a minisztertanács évenként mégis kénytelen volt kisebbmérvű kinevezéseket engedélyezni az egyes szolgálati ágazatok részére, de nem az üres állásokhoz viszonyítva, hanem az illető státusba tartozó tisztviselők eltöltött szolgálati idejének a figyelembevételére alapján.

Ez a hosszabb szolgálati idő alapjára helyezett kinevezési rendszer igazságos alkalmazás esetén alkalmas lett volna arra, hogy az erdőmérnöki kar a multbeli igen mostoha előmenetelét valamennyire megjavítsa, mert hiszen a kinevezések mértékének megállapításához alapul vett hosszabb szolgálati idő tekintetében az összes státusok között kétségtelenül az erdőmérnöki státus vezet. Ennek dacára azonban éppen ennél a kinevezési rendszerrel érte évről-évre az erdőmérnöki kart a sérelmek egész sora.

A legelső sérelmet 1921-ben kellett az erdőmérnöki karnak elviselnie, amikor is az erdőmérnökök hosszú szolgálata alapján engedélyezett kinevezések zöme-java a földművelésügyi minisztérium fogalmazói kara részére foglaltatott le. Ezt a sérelmet nemcsak hogy nem orvosolták, hanem megismételték az 1922., 1923. és 1924. években is.

Aki az állami adminisztráció kulisszái mögé még sohasem vethetett pillantást, — az előtt hihetetlennek tűnhetik fel az, hogy sérelmek mikép érhetnek egy egész kart ilyen sorozatosan anélkül, hogy azokra orvoslás következzen. És mégis tény, hogy az erdőmérnöki kar minden memorandumozása dacára sem kapott sérelmeire orvoslást.

Hogy milyen fokban kellett az 1921—1924. évek alatti kinevezéseknél az erdőmérnöki karnak háttérbeszorulnia, arra nézve a következő adatok szolgáljanak tájékoztatásul. A legutóbbi négy év alatt a fogalmazóknak 141 százaléka részesült kinevezésben és kitüntetésben, míg az erdőmérnököknek csak 65 százaléka. S míg a fogalmazóknál a VI. és az ennél magasabb fizetési osztályokba a kinevezettek 64 százaléka került, addig az erdőmérnököknél csak 19 százalék jutott be.

Az évtizedeken át fennálló mostoha előmeneteli viszo-

nyok, betetőzve a legutóbbi sérelmekkel, érthetővé teszik azt a szomorú képet, amit az erdőmérnöki kar előmenetelének a fogalmazók előmenetelével való összehasonlítása nyújt.

Átlag hány évi szolgálat után jut a
IX. VIII. VII. VI. V. IV.

fizetési osztályba :

a fogalmazó	3.4	9.2	14.3	17.1	23.0	28.0
az erdőmérnök	5.7	12.4	23.1	27.4	30.9	—

Az életkorok vizsgálata hasonlóképen ijesztő adatokkal szolgál. A fogalmazói korban az 55—63 éves tisztviselők mindegyike legalább is az V. fizetési osztályban van. Az erdőmérnöki karnál az ilyen koruaknak a 33 százaléka még csak a VII., az 51 százaléka pedig a VI. fizetési osztályban tengődik és csak a 14 százaléka részére jutott az a szerencse osztályrészül, hogy ebben a korban már az V. fizetési osztályban foglalhat helyet.

Az eddig felsorolt sérelem-halmazt betetőzi egy újabbkeletű, jelentőségében szintén igen érzékeny sérelem.

Az államerdészeti alkalmazottak fa- és földjárandóságukat — dacára annak, hogy a szolgálati szabályok ezeknek a járandóságoknak piaci árakon való megváltását írják elő — az 1921. évtől kezdve nem piaci árakkal kapták megváltva, hanem nevetséges összeggel, mert 1 kat. hold földért évi 400 papirkorona és 1 ürm. tűzifáért 625 papirkorona váltságdíjat kaptak. Ez év tavaszán a tisztviselői kar ezen a türehetlen állapoton segitendő, mozgalmat indított, hogy ezeket a járandóságokat a szabályoknak megfelelő értékekkel kaphassa megváltva. Ennek a mozgalomnak az eredményeképen az említett járandóságok váltságdíja némileg fel is emeltetett, de egyidejűleg a járandóságok mennyiségét erősen leszállították azzal az ígérettel azonban, hogy a megvont illetmények értékének arányában az alkalmazottak megfelelő kinevezésekkel fognak kárpótoltatni.

Ezt az ígéretet a pénzügyminiszter utólag oda módosította, hogy a kárpótlásul beígért kinevezések csak az általános létszámrendezés alkalmával, vagyis 3 év múlva lesznek engedélyezhetőek.

De nemcsak a tisztviselők, hanem az államerdészeti altisztek is elégedetlenek a mai helyzettel, mert a Károlyi-féle státusrendezés végrehajtása óta az ő státusukban semmi-féle kinevezést nem engedélyeztek. Ugy tudjuk, hogy az erdészeti főosztály az altisztek kinevezése érdekében több ízben tett előterjesztést, a minisztertanács azonban az előterjesztést minden egyes alkalommal elutasította.

Az Országos Erdészeti Egyesület, amely feladatához híven mindenkor éber figyelemmel őrködik az erdőgazdasági érdekek fölött, nyilvánvalóan észre fogja venni azokat a mutatkozó veszedelmeket, amelyek az erdőmérnöki kar háttérbeszorítása révén az erdőgazdaságot fenyegetik s módot fog találni arra, hogy a kormány intézkedését kérje ki ezeknek a bajoknak a megszüntetésére. De foglalkoznia kell az erdőmérnökök sérelmeivel a Mérnöki Kamarának is, mert lehetetlen meg nem látni ezekben a sorozatos sérelmekben a műszaki végzettségű tisztviselők háttérbeszorítását. Meg kell mozdulnia végre már az egész mérnöktársadalomnak, hogy jogait kivívja, s lehetetlenné tegyen jövőre nézve minden olyan törekvést, amely a mérnöki kar léte és érvényesülése ellen irányul.

IRODALOM.

a) Könyvismertetések.

I.

Dr. Jávorka Sándor: Magyar flóra (Flora Hungarica), Magyarország virágos és edényes virágtalan növényeinek meghatározó kézikönyve. 1924.

A magyar botanikai szakirodalomban a maga nemében egyedülálló tudományos és egyszersmind nagy gyakorlati értékkel is bíró munka hagyja el rövidesen egész terjedelmében a sajtót, amely büszkeséggel kell hogy eltöltsön minden magyar embert.

Nagy-Magyarország összes virágos és virágtalan növényeit felöleli ez a munka: a Kárpátoktól az Adriáig terjed flóra-